

Digitales Brandenburg

hosted by Universitätsbibliothek Potsdam

Festgebete der Israeliten

Für die ersten Tage des Wochenfestes

Stern, Salomo Gottlieb

Wien, 620 = 1859

תועובש לש זיאר מoil רצוי

[urn:nbn:de:kobv:517-vlib-12293](#)

יוצר ליום ראשון של שבועות
ס"ז בָּרְכוּ אֶת־יְהוָה הַמְבָרֵךְ:

יתברך וישתבח ויתפואר ויתרומם ויתנשא שמו של מלך מלכי הפלכים הփוץ ברוך הוא. שהוא ראשון והוא אחרון ומפלעדיו אין אלהים: סלו לרבכ בערבות ביתו שמו ועלוז לבניינו: ישמו מרים על-בל-ברכה ותחלח: ברוך שם בבוד מלכותו לעולם ועד: יהי שם יי' מבורך מעתה ועד עולם:

כל ברוך יי' המברך לעולם ועד:

ברוך אתה יי' אלהיב
מלך העולם יוצר אור
ובורא חשך עשה שלום
ובורא את הכל:

Gebendeeit sei
Ewiger, unser Gott, König der
Welt, Bildner des Lichts und
Schöpfer der Finsternis; der
Friede stiftet und das All
geschaffen.

וְאֵלֹהִים
Das Ullicht barg er in des
Lebens Schatz. Er sprach, und Licht
entstand aus dem Dunkel!

Mich hat der Herr gesegnet, bei ihm hatte ich mein Lager, mich gab er preis dem Menschen, der Ewige, mein Schöpfer! Als er entwarf den Weltbau, vertraut' er seinen Willen mir, seines Schosses Liebling, dem Erstlinge seiner Schöpfung. An seinen Tritt gebunden, wohnt ich in seinem Schatten; an ihn, ward ich gefesselt, vor seiner Werke Ursprung. Noch barg er meine Lehren, zum Heile meiner Freunde, ich blieb geheime Weisheit, seit dem die Welt entstanden. Mein Inneres zu entfalten,

אור עולם באוצר חיים.
אורות מאפל אמר ר'יה.
אדון אמן. אצלו שנגנין.
אדם הקנגן. יי' קנגן. בנין
בערכו. ב' עץ צרכו.
בשעושע ברבו. ראשית
הרבו: גשטי לרנגלי. גרא
בצלי. געגועי עליו. קרט
מפעליו: דתותי עלים. דודי,
להוציאם. דעת הנעלם. מאז
מעולם: הגני לאראש. המזוק
לפרוש. הנפלה לדרוש.
נסכת מראש: ואיהה בערץ.
ושעושע רץ. וקדממי במרץ:

das Reinsten zu erklären, das Höchste zu ergründen, ist meine Urbestimmung. Mein Wohnort ist der Himmel, mein Zeitvertreib gefällig, er schuf mich früh mit Anmuth, vor allen Erdgeschöpfen. Geschmückt bin ich mit Reinheit, mit Klarheit durchgewoben; das spricht zu meinem Ruhme, mein unerforschlich Wesen. Geheimniß der Zeiten, des Raums, der Weltenreiche, er grub in mir dies alles bevor Gedanken spielten. Die weite Himmelswölbung, die Feier-Wasser Geister, die wasserschwangeren Wolken, sind spät nach mir entstanden. Entfaltet war mein Reichthum, fest standen meine Pfeiler, mit Teppiche umschmückt, bevor sich Berge senkten. Im Ganzen höchst vollendet, im Einzelnen vollkommen, und doch beschränkt im Umfang, entstand ich vor den Hügeln. — Mir gab er weise Einsicht, Genuß der reinsten Freude, ehe er des Erdballs Grenzen, und seinen Ruhm bestimmte. Befolgung meiner Lehren, ist Erbgut und Bestimmung, sonst hätt' er nicht den Urstoff, der Welten Stolz gebildet. Vom Glanz der Grundgesetze hat er auf Anmuthsgängen, mir mein Gebiet erleuchtet, als er die Himmel wölbte, Verborgenes mir zei-

מקדי מִ אֶרְץ : זֹהֶר נַכְלָתִי
זָבֵיזָת נַכְלָתִי. זָאָרָת
נַתְחַלְתִּי . בָּאַיִן תְּהוּמוֹת
חוֹלִיתִי . חֲקָר עֲוֹנוֹת . חָלֵל
וּמְעוֹנוֹת . חָק בִּי עֲנִינוֹת . בָּאַיִן
מְעִינֹת : טְפֻוחִי שְׁמִים .
טְפִסְרִי אַשׁ וּמִם . טְרַמְנִי
יְוָמִים . נַכְבָּדִי מִים : יִקְרֹותִי
גְּבֻעוֹ . יִתְדוֹרִתִי גְּקַבְעֹו .
יִרְיעֹתִי רְבֻעוֹ . בְּטַרְם חָרִים
הַטְּבֻעוֹ . כְּלָלוֹת נַכְלָתִי . בָּנִ
פְּרַט נַתְחַלְתִּי . בְּמַדָּתִי נַגְלָתִי
לְפָנֵי גְּבֻעוֹת הַזְּלָלִתִי : לִי שָׁתָּה
מוֹעֲצֹות . לְדוֹין בְּדִיצֹות . לֹא
עָשָׂה קָצֹות . אֶרְץ וְחוֹצֹות :
מְצֹותִי ? קָבֵל . מְנָה וְחַבֵּל .
מְדִבְקִים לֹא גְּבָל . וּרְאֵשׁ
עֲפָרוֹת תִּבְלֵל . נָוי שְׁלָשִׁים
וּשְׁתִים . נֹעַם נַתְבֹּזְתִים . נָהָר
בִּי שְׁפָתִים . בְּחַבִּינוֹ שְׁמִים :
סְפִונֹת הַרְאֵפִי . סְוֹדוֹ ? קְרָאֵפִי .
סְמֵךְ לְגַאוֹנִי . שֵׁם אָנִי : עַצְתִּי
תְּחִיק . עֹזֶלֶם נְרַוג . עַפְרֵד
בְּמַחְוֹג . בְּחַקּוֹ חָוֹג : פְּצִוָּמָה
לְהָזָם . פְּקַד קֹור וְחָזָם . פְּלָסָם
לְתָהָזָם . עַל פָּנֵי תְּהָזָם :
צְוֹפִיה לְמַרְחָקִים . צְפָצּוֹפִי

gend, mich sein Geheimniß nennend, hat seiner Hoheit nahe meinen Stand bestimmt Mein Rath war eine Weisung, den Gang der Welt zu leiten, die Zirkel recht gerundet; er fort bewegt im Kreise. Den Erdball zu beleben, herrscht wechselnd Kälte und Wärme, er wog des Abgrunds Tiefe, nach Maß der Oberfläche. Mein Blick schweift in die Fernen, mein Flüstern heut Ergözen, mein Gang er wankt nimmer, ist fest so wie die Himmel. Die stark sind nimmer wanken, die selbst im Dunkeln strahlen, sich fest in Fugen halten, mit Kraft in Höhen prangen. Es tobten wild die Wogen, sie brechen am Gestade; dem Sande angefesselt hat er den Duell des Weltmeers. Versöhnet mit der Erde, prangt es in süßer Ruhe, ins Beet mußt' es zurücke, denn er segt ihm die Schranken. So ward die Welt gegründet, ihr Wesen ruht auf Weisheit, sie war vor allen Kräften, vor allen Elemenien. Fest schlossen sich die Massen, voll innerer Kraftbewegung, gestärkt durch seine Wirkung, beschränkt durch seinen Willen. Und für der Erde Frommen, bahnt er den Gang der Schöpfung; ihr Wandel entfernt Unheil, seit der Erde Gründung.

Ich war heimisch
וְאַחֲרָה וְאֶחָדָה

מְשֻׁחָקִים. צָעֵדִי לֹא דּוֹחָקִים.
בְּאַמְצֹו שְׁחָקִים: קְפּוּעַם
מְזוֹזָן. קְדִירָתָם לְחִזּוֹן.
קְרִישָׁתָם לְפָזּוֹן. מְטֻעָל בְּעָזּוֹן:
רוֹגְעִים בְּנָהָזָם. רְגָבִים גִּיחָזָם.
רְתָקָחָול לְתָהָזָם. עִינּוֹת
תְּהָזָם: שְׂוִיחָ אַרְקָן. שְׁפָר
מְתָהָזָן. נְשָׁבָ בְּהַפְּתָקָן. בְּשִׁוּמוֹ
לְקָם חִקָּן: תְּבָל בְּשִׁכְלָן.
תוֹשִׁיחָ שַׁת שְׁכָלָן. תְּבּוֹנִים
קְדָם מְלָא. וּמִים לְאָהָן: שְׁתָזָת
חֶבְרוֹן: מְלוֹאָם הַגְּבָרוֹן.
עֲבוֹדָתָנוּ יְגָבָרוֹן. וּפְיוֹ לְאָהָן
יְעַבּוֹרָנוּ. קְזָן וְעַל נְאַמְנִי אָרֶן.
בְּרִיתָנוּ הַתְּרִין. צְדָקָם חַשּׂוֹךְ
קְרִין. בְּחֻקָּנוּ מְזָקִי אָרֶן:
קְזָן וְאַחֲרָה שְׁבּוֹנָה.
קְזָן בְּחַבְּיָון עַזָּן אַרְמָזָן:
קְזָן אַצְלָן מִיּוֹחָדרָת.
קְזָן בְּחֹזֶק גְּנָזִין לְטָמָזָן:
קְזָן אַמְזָן עַמִּסָּה.
קְזָן מְלָיִי מִצּוֹת בְּרָמָזָן:
קְזָן וְאַחֲרָה וְעַדְרָה. קְזָן
לְנִינִי פְּצָל לְחִילָן וְעַרְמָזָן:

in seinem glanzumzogenen Palaste, war bei ihm ausgezeichnet, würdig unter seinen Schäzen aufbewahrt zu sein; war ein reichbeladener Jöggling, wie ein Granatapfel vollgefüllt — mit Belehrung; ward dann als Geschenk bestimmt den Enkeln Jakobs.

שׁעַשְׂוִים . נַחֲלִיאֵל מִתְנָה
שֶׁמְדָבֵר לְזֹמֵן . יוֹם . בָּאוֹ
לְסִינִי נַחֲלֵי דָת אַמּוֹן . יוֹם
רַדוֹ מַלְאָכִי צְבָאות בְּהַמּוֹן .
מִשְׁחָקָת . יְדִירּוֹת עַל נְשָׁמָעָת
בְּפֶעַמּוֹן . לְפָנֵיו . צָנוֹ מַלְכִים
בְּפִרְשָׁה תְּשִׁלְגָן בְּצָלְמָוֹן .

בְּכָל עַת . חִשְׁכּוּ מַיּוֹשֵׁר מַזְאָב וַעֲמֹן . מִשְׁחָקָת . קְלָקְלוֹן
פָּאָרֶן וּבוֹו וְאַדְמוֹן . בְּתַכְלָל . חַמְרוֹגִי קְבָלָגִי הַוְלָבִי יַלְלָל
יְשָׁמֹן . אַרְצֹן . זָרָח אָוָרִי וְגַדְרָפִ רִיחִי בְּאַפְרֵסְמוֹן .
וְשֻׁעָשָׁעִי . קְדָשִׁי חֹרֶב וְגַדְרָפִ תְּבָור וְחַרְמֹן . צָן אַרְתָּן .
אֱלֹהָה קְדָשָׁה וְכָבוֹד כָּל יְשִׁימֹן . בְּנֵי . מַעַלָּה מַזְרָאָוֹן
יְעִרְצָוֹן וְעַצְמָוֹן . אָדָם . נַצְחָתָה לְחַלְחוֹ יְקָהִישָׁוֹן וְיַרְזָמָמָיוֹן .

הַמְּאִיר לְאָרֶץ וְלִדְרִים
עַלְיהָ בְּרַחְמִים וּבְטוּבוֹ
מִהְדָּשׁ בְּכָל־יָמִים תָּמִיד
מִعְשָׁה בְּרָאָשִׁית : מַה
רַבּוֹ מִעְשִׁיךְ יְיָ בְּלָם
בְּחַכְמָה עִשְׁיָת . מַלְאָה
הָאָרֶץ קְגִינָה הַמֶּלֶךְ
הַמְּרוֹמָם לְבִדוֹ מָאָז .
הַמִּשְׁבָּח וְהַמִּפְאָר
וְהַמִּתְנִשָּׁאָמִימּוֹת עוֹלָם .
אֱלֹהִי עַזְלָם בְּרַחְמִיךְ

mit deiner großen Barmherzigkeit, erbarme dich unsrer, Herr unsrer Stärke, Fels unsrer Macht, Schild unsres Heils, unser Schutz. Er! der Allmächtige. Gebenedeit, unendlicher Beistand! — hat die Strahlen der Sonne bereitet und geschaffen; er, der Gütige, hat sie gebildet zu seines Namens Preis; mit Lichtern umgab er rings um seinen Thron; die Häupter seiner Heere, Heilige vom Allmächtigen erhoben, verkünden ununterbrochen die Majestät Gottes und seine Heiligkeit. Hochgelobt bist du, Ewiger, unser Gott; um deiner herrlichen Werke willen, und des leuchtenden Lichtes, das du erschaffen hast, müssen sie dich preisen.

Hochgelobt du, unser Hort, König und Erlöser; Schöpfer der Heiligen, gepriesen sei dein Name ewig, unser König. Schöpfer jener Diener, die in höheren Wolken stehen, und verkünden mit Ehrfurcht allesamt, laut die Befehle des Lebendigen Gottes und Königs der Welt. Sie alle sind lieblich

**הָרַבִּים רְחֵם עֲלִינִי אֲדוֹן
עַזְנוֹ צָוֵר מִשְׁגַּבְנוֹ מֶגֶן
יְשַׁעֲנוֹ מִשְׁגַּב בְּעֵדֶנֶר :**
**אֶל בְּרוֹךְ גָּדְלֵה דָעַת הַכִּין
וּפְעַל זִהְרִיחֶמֶת. מָזְבִּיכְר
כְּבוֹד לְשָׁמוֹן מָאוֹרוֹת
נָתָן סְכִיבּוֹת עַזּוֹ: פְּפֻזּוֹת
צְבָאֵיו קָדוֹשִׁים רָזְמִימִי
שְׁדִי. תָּמִיד מִסְפְּרִים
כְּבוֹד אֶל וּקְדֹשָׁתוֹ:
תַּתְבִּרְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עֶל
שְׁבָח מְعָשָׂה יְהִי רָאֵל
מָאוֹרִי אָזְר שְׁעִשְׁיָת
יְפָאָרוֹךְ סָלָה:**
**תַּתְבִּרְךָ צִוְּרָנוּ מַלְכֵנוּ
וּגְאַלְנוּ בּוֹרָא קָדוֹשִׁים
יְשַׁטְּבָח שְׁמָה לְעֵד
מַלְכֵנוּ יוֹצֵר מִשְׁרָתִים
וְאָשֵר מִשְׁרָתֵינוּ כָּלָם
עוֹמְדִים בְּרוֹים עוֹלָם
וּמִשְׁמִיעִים בִּירָאָה יְחִיד
בְּקוֹל דְּבָרֵי אֱלֹהִים חַיִם
וּמְלָךְ עוֹלָם: כָּלָם**

וְצִיר לַיּוֹם רָאשׁוֹן שֶׁל שְׁבֻעוֹת

und ausgewählt, und sind mächtig, und alle vollstrecken sie mit tiefer Ehrfurcht den Willen ihres Schöpfers, — ertönen mit Heiligkeit und mit Reinheit, mit Lied und mit Sang, benedieien, loben, preisen, verherrlichen, heiligen und huldigen.

Wir danken dem Namen, des großen, mächtigen und furchtbaren Königs, heilig Er!

Alle beugen sich unter der Macht der göttlichen Regierung mit einander, um vereinigt zu heiligen ihren Schöpfer mit seliger Lust, und in reiner Sprache und mit heiliger Anmut, alle wie einer stimmen und sprechen ehrfurchtsvoll:

Heilig, heilig, heilig ist der Ewige, Sebaoth! dessen Majestät den ganzen Erdkreis füllt.

אהובים בְּלָם בְּרוּרִים
כְּלָם גְּבוּרִים וְכְלָם
עֲשִׂים בְּאֵימָה וּבִירָאָה
רְצֹזָן קְוִנָּס וְכְלָם
פּוֹתְחִים אֶת פִּיחָם
בְּקָדְשָׁה וּבְטָהָרָה
בְּשִׁירָה וּבְזָמָרָה
וּמְבָרְכִים וּמְשָׁבְחִים
וּמְפָאָרִים וּמְעָרִיצִים
וּמְקָדִישִׁים וּמְמָלִיכִים:
את שם הָאֱלֹהִים הַמֶּלֶךְ
הַגָּדוֹל הַגָּבוֹר וְהַפּוֹרָא
קָדוֹשׁ הוּא וְכָלָם
מְכַבְּלִים עַלְיהָם עֹזֶל
מְלִכּוֹת שָׁמִים זה מִזָּה
וּנוֹתְנִים רְשִׁוֹת זה לַזָּה:
להקדיש לְיוֹצָרָם בְּנָחָת
רוּחַ בְּשִׁפְחָה בְּרוּרָה
וּבְגָעָיָה. קָדְשָׁה בְּלָם
בְּאָחָד עֲוֹנִים וְאוֹמָרִים
בִּירָאָה:
קדוש קדוש קדוש י"צ בָּאוֹת
מֶלֶא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדו:

וְעַתָּה בָנִים . שִׁירוֹלֶמֶלֶךְ בַּתְפָאָרֶת מִפּוֹאָר . בְּרִקְמִי
מַעֲטָף וּמַעֲטָר וּמַחֲזָאָר . בְּהֹדֵד וְהַדֵּר וְשַׁבָּח מַבָּאָר .
בַּעֲטָרָת גִּאוֹת וּכְתָר נֹרָא יְתָפָאָר :
שְׁמֻעוֹלִי . מַלְלוֹ . עֹזֹוּ נֹרָא פְּלָאִי גַּדְלוֹ . שְׁשָׁמוֹעָרְבָּ
לֹו . וּזְכָרוֹ נְעִים לְהַלְלוֹ . וְהַיכְלוֹ נְחַמֵּד לוֹ . וּכְבָדוֹ
גְּהַדֵּר לוֹ . וְהֹדוֹ נְאָה לוֹ . וּמְשָׁרְתָיו מְנֻעִים לוֹ :
וְאַשְׁרִי . עֲבָדָיו חַמִּישָׁמִיעִים בְּקוּל שְׁבָחוּ : בְּעִרְבִּים
לְפָנָיו וּמְקַבְּלִים נְבָחוּ . שְׁמַעְיָאֵל הַשְּׁר מְשָׁמִיעִים
בְּכָחוּ . לְשִׁתְקָה הַמּוֹן מַעְלָה בְּרוֹן בְּנֵי אָזְרָחוּ :
הַרְבִּי . וְחֹבֵי תַת קְדָשָׁה לְמִקְדָּשָׁה אַוְרִים . הַטְשָׁגָב
וּמְכַתֵּר בְּכָתְרִים . פָּאָר מְלָכִים תַּחֲלָה לְבָרוּרִים .
מְפַחַדוֹ יְחִילֹוּ אִתְנִים וּצְוָרִים :

יְשָׁמְרוּ . נְכָסְפִים בְּחַצְרוֹת מַעַט מִקְדָּשׁו . בְּפַחַד
וְיִרְאָה לְהַעֲרִיצוֹ וּלְהַקְרִישׁוֹ :
פָּז אַחֲר שְׁתִי תִּבְوتִ מִזְכִּירִים שֵׁם קָדְשׁו . לְהֹזְדִיעַ לְבָלָל
כִּי הִם זָרָע קָדְשׁו :

וְהַחְיוֹת יְשָׂרֵר וְשָׂרֵר
וּכְרוּבִים יְפָאָרְוִי וּשְׁרָפִים
יְרָנוּ וְאַרְאָלִים יְבָרְכּוּ
פְּנֵי בָּל חִיה וְאֹפֶן וּכְרוּבִ
לְעַמְתָה שְׁרָפִים . לְעַמְתָה
מְשַׁבְּחִים וּאוֹמְרִים :

בְּרוֹהַ בְּבֹודִי מִטְּקוֹמוֹ
לְאֵל בְּרוֹהַ בְּעִימֹת
יְתָנוּ . לְמֶלֶךְ אֵל חִי וּקְרִים

וַיָּצֶר לִיְמָם שְׁנִי שֵׁל שְׁבֻעוֹת

men sie Sanglieder an, lassen sie Lobesklänge hören. Denn er allein thut Wunder, schafft Neues, der Krieger Herr; sät Gerechtigkeit, lässt Heil aufgehen, schafft die Heilmittel, furchtbar im Lobe. Der Wunderdinge Herr! der gütevoll alle Tage stets erneuet das Schöpfungswerk. So heißt es (Psalm 136, 7.) „Dank ihm, der große Lichter schafft, ewig währet seine Güte!“ — Ein neues Licht wirst du über Zion verbreiten, o daß wir Alle dieses Lichtes bald genießen möchten! Gebenedeitet du, Ewiger, Schöpfer jener Lichter.

Groß ist die Liebe, mit welcher du uns geliebt, überschwenglich die Schonung, mit welcher du unser geschont; Vater und König! um unserer Väter wegen, die dir vertrauten, die du ihnen lehrtest die Gesetze des Le-

וְמִירּוֹת יְאָמָר וַיַּתְשְׁבַחּוּת יִשְׁמַיּוּ כִּי
הִיא לְבָדָיו פֹועֵל גְּבוּרוֹת
עֲשָׂרָה חֶדְשׁוֹת בָּעֵל
מְלָחָמוֹת זֹרְעַ צְדִקוֹת
מִצְמִיחָה יְשִׁיעָה בּוֹרָא
רְפִיאָות נֹרָא תְּהִלּוֹת
אָדוֹן הַגְּפָלָ אֹזֶת
הַמְּחֻדָּשׁ בְּטוּבָה בְּכָל
יּוֹם תִּמְיד מַעֲשָׂה
בְּרָאשִׁית: כְּאָמָר
לְעֵשֶׂה אֹזֶרֶם גְּדָלִים
כִּי לְעוֹלָם חַסְדוֹ: אֹזֶר
חֶדֶשׁ עַל צִיּוֹן תְּאֵיר
וְנוֹכֶחָה כָּלֵנוּ מַהְרָה
לְאֹזֶרֶם: בְּרוֹךְ אַתָּה ייְהוָה
וַיָּצֶר הַמְּאוֹרוֹת:

אַהֲבָה רַבָּה אַהֲבָתְנוּ
יְאָלֵהָינוּ חַמְלָתָה גְּדוֹלָה
וַיַּתְרַחַ חַמְלָתָה עַלְינָנוּ
אַבְיָנוּ מַלְכָנוּ בְּעַבְורָנוּ
אַבּוֹתָינוּ שְׁבַטָּחוּ בְּקָה
וְתִלְמָדָם חֲקֵי חַיִם בֵּין

bens — o sei auch uns gnädig und lehre uns ! Unser Vater, erbarmungsvoller Vater, Allbarmherziger ! erbarme dich unser, und mache fähig unser Herz, auf daß wir einsehen, verstehen, aufmerken, lernen, lehren, beobachten, ausüben und vollziehen alle die Vorschriften deiner Lehre, mit Liebe ; erleuchte unsere Augen in deiner Lehre, laß unser Herz zugethan sein deinen Geboten, bestimme unser Herz, daß es siebe und fürchte deinen Namen, und wir nie zu Schanden werden ; denn auf deinen großen und furchtbaren Namen vertrauen wir ja, frohlocken und freuen uns deines Heils. So bringe uns in Frieden aus den vier Seiten der Erde, und führe uns aufrecht in unser Land ; du bist ja heilwirkend, allmächtig, hast uns erkoren aus allen Völkern und Sprachen, hast uns deinem Namen anverwandt, in Wahrheit zu hul-

תְּחַגֵּנוּ וְתַלְמִידֵנוּ : אָבִינוּ
הָאָב הֶרְחָמֵן הַמְּרַחֵם
רְחֵם עַלְנוּ וֶתֶן בְּלֵבֵנוּ
לְהַבֵּין וְלִשְׁבַּיְלָה
לְשִׁמוּעָה לְלִימָד וְלִלְמָד
לְשִׁמָּר וְלַעֲשֹׂת וְלִקְיָם
אֶת כָּל דְּבָרִי תַּלְמִיד
תוֹرַתְךָ בְּאֶחָבָה : וְהָאָרֶן
עִגְינָנוּ בְּתוֹרַתְךָ וְדִבָּךְ
לְבָנָנוּ בְּמַצּוֹרָתְךָ וְיִיחְדָּה
לְבָנָנוּ לְאֶחָבָה וְלִירָאָה
שְׁמֶךָ וְלֹא נִבּוֹשׁ לְעוֹלָם
וְעַד : כִּי בְּשֵׁם קָדוֹשׁ
הַגָּדָל וְהַפּוֹרָא בְּטָהָרָה
בְּגִילָּה וּבְשִׁמְחָה
בְּיִשְׁוּעָתְךָ : וְהַבִּיאָנוּ
לְשִׁלּוּזָם מַאֲרֵבָע בְּנִפּוֹתָה
הָאָרֶץ וְתַזְלִיבָנוּ
קוּמָמִיתָ לְאָרְצֵנוּ : כִּי
אֶל פֹּזֶל יִשְׁיוּזָת אַתָּה
וּבָנָנוּ בְּחִרְתָּה מִכְלָעָם
וְלְשׂוֹן וְקַרְבַּתְנוּ לְשֶׁמֶךָ
הַגָּדוֹל סָלָה בְּאֶמֶת.

וַיָּצֶר לְיוֹם רָאשׁוֹן שֵׁל שְׁבֻעוֹת

digen dir, dich in deiner
E i n h e i t anzuerkennen.
Gebenedeitet, du, Ewiger, der
sein Volk Israel erkoren, in
Liebe. —

טו „Höre Is r a el, der
Ewige, unser Gott, ist ein
einiger, ewiger Gott.“

ברוך Gelobt sei der Name
deines herrlichen Reiches auf
immer und ewig.

„Du sollst lieben
den Ewigen, deinen Gott,
mit deinem ganzen Herzen
und mit deiner ganzen Seele
und mit deinem ganzen Ver-
mögen. Und es sollen diese
Worte, die ich dir heute be-
fehle, auf deinem Herzen
sein. Und du sollst sie ein-
schärfen deinen Söhnen und
davon reden, wenn du sithest
in deinem Hause und wenn
du gehest auf dem Wege, und
wenn du dich hinlegst und
wenn du aufstehst. Und binde
sie als Zeichen auf deine
Hand, und sie sollen sein eine
Binde zwischen deinen Au-
gen, und schreibe sie auf die
Pfosten deines Hauses und
an deine Eingänge.“

„Und es wird gesche-
hen, wenn ihr höret auf meine

לְהִזְדֹּרֶת לְךָ וְלִיחְדָּךְ
בְּאֶחֱבָה: בָּרוּךְ אַתָּה יְהָוָה
הַבּוֹחֵר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
בְּאֶחֱבָה:

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהָוָה
אֱלֹהֵינוּ יְהָוָה אֶחָד:
ברוך שם כבود מלכותו לעולם
וְעַד:

וְאֶחֱבָתְּ אֶת יְהָוָה
אֲתָּה בְּכָל־לְבָבֶךָ וּבְכָל־
נֶפֶשֶׁךָ וּבְכָל־מְאֹדֶךָ:
וְהִי הַדְּבָרִים הַאֲלֵה
אֲשֶׁר אָנֹכִי מִצְוָה הַיּוֹם
עַל־לְבָבֶךָ: וּשְׁנָגְתָּם
לְבָנֶיךָ וּדְבָרַת בָּם
בְּשִׁבְתְּךָ בְּבִיתֶךָ וּבְלִבְתְּךָ
בְּדֶרֶךָ וּבְשִׁבְבֶךָ וּבְכָוֹמֶךָ:
וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל־ידֶךָ
וְהִי לְטַמֵּת בֵּין עֵינֶיךָ:
וּכְתַבְתָּם עַל־מִזְוֹרֶת
בִּיתֶךָ וּבְשַׁעֲרֵיךָ:
וְהִי אָסָם שְׁמַע
תְּשִׁמְעוּ אֶת מִצְוֹתִי אֲשֶׁר

Gebote, die ich euch heute gebiete, den Ewigen, euren Gott zu lieben, und ihm zu dienen mit eurem ganzen Herzen und mit eurer ganzen Seele: so werd' ich geben den Regen eures Landes zu seiner Zeit, Früh- und Spätregen, und du wirst einsammeln dein Getreide, deinen Most und dein Öl, und ich gebe Grün auf deinem Felde für dein Vieh, daß du iffest und satt werdest. Nehmet euch in Acht, daß euer Herz nicht thöricht sei, und ihr abtrünnig werdet und fremden Göttern dienet und euch zu ihnen bücket. Und es wird entbrennen über euch der Zorn des Ewigen, und er wird die Himmel verschließen und es wird kein Regen sein, und der Erdboden wird sein Gewächs nicht geben, und ihr werdet schleunig verschwinden von dem guten Lande, das Gott euch gibt. Und ihr sollt diese meine Worte euch zu Herzen nehmen und zu Sinne, und sie binden als

**אָנֹכִי מְצִיחַ אֶתְכֶם הַיּוֹם
 לְאַחֲרֵךְ אֶתְתִּיְהוֹדָה
 אֱלֹהֵיכֶם וְלַעֲבֹדוֹ בְּכָל-
 רְבָבֶכֶם וּבְכָל-גַּפְשֶׁכֶם :
 וְנַחֲתַתִּי מַטְרִידִי אֶרְצָכֶם
 בְּעַתּוֹ יָזְרָה וִימְלָקּוֹשׁ
 וְאַסְפַּתִּי דְגַנְבָּה וְתִרְשָׁה
 וַיַּצְחַרְךָ : וַיַּחֲתַתִּי עַשְׂבָּה
 בְּשָׁדָה לְבַהֲמַתָּה וְאַכְלָתָה
 וְשָׁבָעָת : הַשְּׁמָרוּ לִכְמָם
 פָּזִידִי פְּתֻחָה לְבַבְכֶם
 וְסְרָףָם וְעַבְדָתָם אֱלֹהִים
 אַחֲרִים וְהַשְׁתְּחוּיתָם
 לָהֶם : וְחַרְחָה אֲפִידִיְהוֹה
 בְּכֶם וְעַצֵּר אֶתְהַשְׁמָמִים
 וְלְאִידִי הַיְמָה מַטָּר
 וְהַאֲדָמָה לֹא תִתְנַזֵּן אֶת-
 יְבוּלָה נְאַבְדָתָם מְהֻרָה
 מַעַלְתָה הָאָרֶץ הַטְבָּה
 אֲשֶׁר יְהֹוָה נָתַן לִכְמָם :
 וְשְׁמַתָּם אֶתְדָבָרִי אֱלֹהָה
 עַל-לְבַבְכֶם וְעַל-
 גַּפְשֶׁכֶם וְקִשְׁרָתָם אֶתְכֶם**

וַיָּצֶר לֵאמֹר רָאשׁוֹן שְׁלַבְיוּת

Zeichen auf eure Hand, und sie sollen sein eine Binde zwischen euren Augen, und ihr sollt sie lehren eure Kinder, davon zu reden, wenn du sithest in deinem Hause und wenn du gehest auf dem Wege, und wenn du dich hinlegst und wenn du aufstehst. Und du sollst sie schreiben an die Pfosten deines Hauses und an deine Eingänge. Auf daß sich mehren eure Tage und die Tage eurer Kinder auf dem Erdreiche, das der Ewige zugeschworen euren Vätern, ihnen zu geben, wie die Tage des Himmels über der Erdrunde."

"Der Ewige sprach zu M o s c h e h also: Rede zu den Kindern I s r a e l, daß sie sich Schaufäden machen an den Ecken ihrer Kleider, in alle ihre Geschlechter, und sie sollen an die Fäden der Ecke eine himmelblaue Schnur thun. Und sie sollen euch dienen als Schaufäden, daß ihr sie ansehet und euch erinnert all der Gebote des Ewigen

לְאוֹת עַל־יָדֶיכֶם וְהִנֵּנִיכֶם:
 לְטוֹטָף בֵּין עֵינֵיכֶם:
 וּלְמִדְתָּם אֲתֶם אֶת־
 בְּגִיכֶם לְדִבֶּר בְּם
 בְּשִׁבְתָּה בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתָּה
 בְּדֶרֶךְ וּבְשִׁכְבָּה וּבְקִימָה:
 וְכִתְבָתָם עַל־מִזְוִיזָה
 בִּירְגָּה וּבְשֻׁעָרָה: לְמַעַן
 יְרַבְּךָ יְמִיכֶם וַיְמִינִ בְּגִיכֶם
 עַל הָאָדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע
 יְהוָה לְאַבְתִּיכֶם לְתַת
 לְחָם בִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל־
 הָאָרֶץ:
 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
 לְאָמֶר: דִבֶּר אֶל־בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֶלָּהֶם
 וְעַשׂו לְחָם צִיצָת עַל־
 כְּנָפֵי בְגִדֵיכֶם לְדִרְתֶּם
 וְגַתְנוּ עַל־צִיצָת הַפְּנִיט
 פָתִיל תְּכִלָת: וְהִיה לְכֶם
 לְצִיצָת וְרָאִיתֶם אֶת־
 וְכָרְאָם אֶת־כָל־מִצּוֹת
 יְהוָה וְעַשְׂיָתֶם אֶת־

und sie ausübet, und nicht nachspähet eurem Herzen und euren Augen, welchen ihr nachbuhlet. Auf daß ihr euch erinnert und ausübet all meine Gebote und heilig seiet eurem Gotte.

Ich bin der Ewige euer Gott, der ich euch herausgeführt aus dem Lande Mizraim, euch zum Gott zu sein. Ich bin der Ewige, euer Gott."

Amma Wahrhaft und zuverlässig, unwandelbar, gerecht und gewiß, lieblich und angenehm, schätzbar und ergötzend, ehrwürdig und herrlich, bewährt und erprobt, nützlich und schön ist diese Verheißung uns in Ewigkeit. Wahr ist's! der Gott der Welt ist unser König, der Fels Jakobs, Schild unsers Heils, für und für dauert er, dauert sein Name, steht fest sein Thron, sein Reich und seine Treue blei-

**וְלֹא־יִתְהַתֵּר תָּרוֹן אֶחָדִי
לְבָבְכֶם וְאֶחָדִי עִינֵיכֶם
אֲשֶׁר־אַתֶּם זְנִים
אֶחָדִים : לְמַעַן תִּזְכְּרוּ
וְעַשְׂתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹתִי
וְהִיִּתֶם קָדְשִׁים
לְאֱלֹהִים : אָנָי יְהוָה
אֱלֹהִים אֲשֶׁר הָזְכָתִי
אֶתֶכֶם מִארְץ מִצְרָיִם
לְהִיוֹת לְכֶם לְאֱלֹהִים
אָנָי יְהוָה אֱלֹהִים :**

**אָמֵת רַיְצֵיב וְגַבּוֹז וְקִים
רַיְשֵׁר וְגַאֲמֵן וְאַהֲבָה
וְחַבֵּיב וְגַחְמָד וְגַעַיִם
וְנוֹרָא וְאַדִּיר : וְמַתְקֹן
וְמַקְבֵּל וְטוֹב וְפָהָה
הַדָּבָר הַזֶּה עַלְيָנִי
לְעוֹלָם וְעַד : אָמֵת אֱלֹהִי
עוֹלָם מַלְכָנו צִור יַעֲקֹב
מְגַן יְשֻׁעָנִי לְדוֹר וְדוֹר
הַוָּא קִים וְשָׁמוֹ קִים
וְכָסָאו גַּבּוֹז וְמַלְכּוֹתִי
וְאַמְגַנְתּוֹ לְעַד קִימָתָךְ :**

וְצִרְלֵי יְמִינֵי שְׁבֻועָת

ben ewig. Und seine Verheißungen leben und bestehen, sind treu und erquickend auf alle Seiten, für unsere Vorältern, für uns, für unsere Kinder, für unsere Nachkommen und für alle Geschlechter der Abkömmlinge Israels, deine Knechte.

ל' Diese Verheißung ist der Vor- und Nachwelt eine wohlthätige, ewig dauernde; treue Wahrheit, ein ewiges Gesetz, unvergleichlich. Du bist unser König und unserer Väter König. Um deines Namens willen erlöse uns bald, wie du unsere Väter erlöset hast. Wahr ist's! von je nanntest du deinen großen Namen über uns, in Liebe; außer dir ist kein Gott!

— Ich bin der Ewige — dies gabst du kund und sie erbebten — erkennet meine Herrschaft an — und ihr werdet nimmer fehlen; nehmt Belehrung an — und ihr werdet weise. Vertrauet nimmer einem fremden We-

יְדָבֵרְיוֹ חַיִם וּקְיָמִים
נְאָמְנוּנִים וּנְחַמְדִים לְעֵד
וּלְעוֹלָמִי עֲזָלָמִים עַל
אֶבְוֹתֵינוּ וּעֲלֵינוּ עַל
בְּנֵינוּ וּעַל דָּוְרוֹתֵינוּ
וּעַל כָּל דָּוְרוֹת זָרָעִישָׁרָא
עַבְדִּיךְ:

עַל הָרָשָׂוְנִים וּעַל
הָאַחֲרוֹנִים לְעוֹלָם וְעַד
חוֹק וְלֹא יַעֲבוֹר: אֶמְתָּה
שְׁאָתָה הוּא ייְהָוָה אֱלֹהֵינוּ
וּאֱלֹהֵי אֶבְוֹתֵינוּ לְעוֹלָם
וְעַד: אָתָה הוּא מַלְכָנָנוּ
מַלְך אֶבְוֹתֵינוּ אָתָה.
לְמַעַזְשָׁמָךְ מַהְר לְגַאֲלָנוּ
בְּאָשָׁר גָּאָתָה אֶת
אֶבְוֹתֵינוּ: אֶמְתָּה מַעֲולָם
שְׁמַהְגָּדוֹל טַלְינוּ נִקְרָא
בְּאֶחָדָה אֵין אֱלֹהִים
זַוְלָתָה:

אָנָכִי שְׁפָעָת וּנְתָאִימָה.
קָבְלוּ מַלְכָותִי וְלֹא תְּאַשְׁמוּ.
שְׁמַעְוּ מְוֹסֵר וְחַכְמָה:
לֹא יְהִי. מְקוֹיָכָם זְרִיחָרָעָה

sen, fern sei euch solch ein
Grevel, entzieht euch meinem
Dienste nicht, und artet nim-
mer aus. O lade nicht auf
dich die Schulde, meinen Na-
men zu entweihen, dann
wirfst du frei von Schmerz
und Leid; denn Heil dem
Sterblichen der mir gehorcht.
Sei eingedenk des Ruh-
tages, beobachte ihn streng,
dann findest du Erlösung
und Befreiung, wirst täglich
dann an meine Pforten
eilen. Verehre du für meiner
Verheißung Lohn deine
Erzeuger; du lebst lange
dann, siehest lebensfräftig
da, meiner Thore Eingang
zu bewachen. Du sollst nicht
morden, und nicht den eige-
nen Geist vom Leben tren-
nen, wie auch immer sei
dein Los hienieden; denn wer
meine Bestimmung erreicht,
wird Glückseligkeit errei-
chen. Du sollst nicht unkusch
sein; denn solche Gluth ist
verzehrender Brand, wer sie
verdrängt, schwelgt einst im
himmlischen Genuss, ihm
wird die Huld des Ewigen
zu Theil. O stehle nicht was
ehrlich sich der Mensch er-
worben, denn fremdes, schwer
errungenes Eigenthum, wird
schnell in Nichts zerfließen
— wer mein Gebot verlegt,
ist Räuber seines Seelen-
heils. Legt nie zum Nach-
theil der Gerechtigkeit ein
Zeugniß ab; der Verleum-

וַיִּמְעֹדֶתֶתֶת בְּלֵת תְּגָרוּעַ וְאַל
תְּפָרֻעַ:
לֹא תְשָׁא. עֲזַנְשׁ לְחַלְלֵי.
וְתִגְצֵל מִפְּכָאָב וּמִחַלֵּי. אַשְׁרֵי
אָדָם שׂוֹמֵעַ לֵי:
זָכָר. וְשִׁמְזֹר אֶת יוֹם.
וְתִמְצֵא כּוֹפֵר וּפְדוּם. לְשָׁקֵד
עַל דְּלַתְתִּי יוֹם יוֹם:
כְּפֵד. נָא הָזֵרֶיךְ בְּמַבְטָחֵי.
וְתִאֵרֵיךְ יָמִים וְתִהְיֵה חִי.
לְשָׁמֵר מִזּוֹזֹת פְּתָחֵי:
לֹא תַּرְצֵחַ בְּנֶפֶשׁ מַחְיִים.
וַיְהִי חַלְקָה בְּחַיִים. בַּי מַצָּא,
מַצָּא חַיִים:
לֹא תַּנְאָפֵף. רְשֵׁף כְּיוֹנִי.
מְרַחְיָקָה יְשִׁבע עֲדָנִי. וַיְפַקֵּד
רָצֵן מִיּוֹ:
לֹא תַּגְנַב. יְגַע אֲישׁ
לֹא יְשַׁׁוֵּז. בַּי עַמְלָזׁוּ לְרִיקֵּ
יְחִישׁוּ. וְחוֹטָאִי חֹזֶם נֶפֶשׁ:
לֹא תַּעֲנֵה. צְדָקָה לְעוֹתָה.
מְלַשְׁנֵי יְרַשׁ צְלָמוֹת. בְּלֵ
מִשְׁנָאִי אֲהָבוּ מוֹתָה:
לֹא תַּחֲמֵד. חַפְצֵי סָ
הַרְבִּיתָה. תַּעֲזִידָה קַשְׁרָ
אֲהַבָּתָה. חַכְמָות בְּנִתָּהָ
כִּתְהָ:

וַיָּצֶר לִיְמָה רָאשׁוֹן שֶׁל שְׁבֻעוֹת

der fällt der Hölle heim,
denn alle meine Feinde sind
des Verderbens Freunde.
Gelüste nicht der Güter Zahl
zu häufen, dem heiligen Ge-
setze nur verbinde dich mit
Liebe, denn die Wissenschaften
nur gründen deines
Hauses Glück.

Die irdischen Güter
alle, bald wird man ihrer
übersatt; doch Wissenschaft
behält ewig ihren hohen
eigenhümlichen Werth, sie
hat sich auf sieben Säulen
festgestellt.

Sei mutig und be-
harrlich durch ihre Weihe;
umgüte dich mit Gottes-
furcht, dann wird dein Schö-
pfer auch dein Beistand
sein.

Der Beistand unseres Väters warst du von je-
her, Schild und Erretter
ihren Kindern nach ihnen
in jedem Zeitalter. Ueber der
Welten Höhe ist dein Sitz,
dein Recht und deine Ge-
rechtigkeit reichen bis zu der
Erde Enden. Heil dem
Manne, der deinen Befehlen
gehorcht, deine Lehre und
deine Verheissung zu Herzen
nimmt. Fürwahr! du bist
Herr deines Volkes und
mächtiger König, ihr Recht
auszuführen. Fürwahr! du bist
der Erste, du bist der
Letzte, und außer dir haben
wir keinen König, Erlöser
und Erretter. Aus Mizrajim

וְכֹל קְנִינִית שְׁבָעָה יָקֵר
מְאֹוד טְבָעָה חִצְבָּה עֲמֹדִית
שְׁבָעָה: צָו תָּזַק וְאָמַץ בְּגַנְּרָה
בִּירָאת צִוָּה לְהַתָּזַרְךָ
וְהַיָּה יְהִי רְכָב לְעֹזָה:

**עֹזָה אֲבוֹתֵינוּ אַתָּה
הַיָּא מְעוֹלָם מְגַנֵּן וְמוֹשִׁיעַ
לְבָנֵיכֶם אַחֲרֵיכֶם בְּכָל
דוֹר וּדוֹר: בְּרוּם עוֹלָם
מוֹשָׁבֶךָ וּמְשָׁפֶטְיךָ
וְצִדְקָתְךָ עד אַפְסִי אַרְץְךָ
אָשָׁרִי אִישׁ שִׁיְשָׁמַע
לְמַצּוֹתְיךָ וְתַגְזִירְתְּךָ
יָדְבָךְ יִשְׁים עַל לִבְךָ
אַמְתָה אַתָּה הַיָּא אֲדוֹן
לְעַמָּךְ וּמֶלֶךְ גָּבָור לְרַיבָּךְ
רַיְבָם: אַמְתָה אַתָּה הַיָּא
רָאשׁוֹן וְאַתָּה הוֹא
אֲחַדּוֹן וּמְבָרָעְדִיךָ אֵין
לְנוּ מֶלֶךְ פּוֹאל וְמוֹשִׁיעַ:
מִמְצָרִים נָאַלְתָנוּ יְיָ
אֱלֹהֵינוּ וּמְבִירָת עֲבָדִים
פָּהִיתָנוּ כָּל בְּכָרִיכֶם**

hast du uns erlöst, Ewiger un'er Gott, und aus dem Skavenhause uns befreit; alle ihre Erstgeborenen hast du erschlagen, und deine Erstgeborenen erlöst; das Schilfmeer hast du getheilt, die Frevler versenkt, die Lieblinge hindurchgeführt, worauf die Fluthen ihre Verfolger verschlangen, daß keiner von ihnen entkam. Darob priesen die Geliebten und erhöhten den Allmächtigen, und es brachten die Geliebten Lieder und Gesänge, Lobgedichte, Benedeiuungen und Dankagungen dar, dem allmächtigen, lebendigen, dauernden König, dem hohen und erhabenen, großen und furchtbaren — der die Stolzen niederrückt, die Gebeugten erhebt, die Gefesselten löst, die Unterdrückten befreit, den Armen bestehet, und sein Volk erhört, wenn sie zu ihm schreien; Dank dem höchsten Gotte, gelobt und gebenedeiet er. Moscheh und die Kinder Israel's stimmten dir ein Lied an, freudenvoll, und alle sprachen:

„Wer ist wie du unter den Mächtigen, Ewiger! Wer wie du, verherrlicht mit Heiligkeit, furchtbar im Lobe, Wunderhüter!“

**הָרְגָתָה וּבְכֹרֶךְ נְאַלְתָּה
וַיִּמְסֹת בְּקֻעָתָה וּזְדִים
טְבֻעָתָה וַיְדִידִים הַעֲבָרָתָ
וַיַּכְסֵן מִם צְרִיחָם אֶחָד
מֵהֶם לֹא נָתַר: עַל זֹאת
שְׁבָחוּ אֲהַזְבִּים וְרוֹמָמָ
אָל וְגַתְנוּ יְדִידִים זְמִירֹתָ
שִׁירֹות וְתִשְׁבָחוֹת
בְּרָכוֹת וְהַזְּדָאוֹת לְמַלְךָ
אֶל חֵי וּקְיִם: רַם וְגַשְׁאָ
גְּדוֹלָה וּבָרוֹא מְשִׁפְילָ
גָּאִים וּמְגַבִּיהָ שְׁפָלִים
מוֹצִיאָה אַסְרִים וְפֹדָחָ
עֲגֹרִים וּעוֹזֵר דָלִים וּעֲזֹבָ
לְעַמּוֹ בְּעַת שְׂוּעָם אֶלְיוֹן:
תְּהִלּוֹת לֹא עַלְיוֹן בְּרוֹךָ
הָוָא וּמְבוֹרָךְ מִשְׁהָ וּבְנֵי
יִשְׂרָאֵל לֹא עַנְיִן שִׁירָה
בְּשִׁמְחָה רְבָה וְאַמְרָה
כְּלָם:**

**מִי־כְּמָכָה בְּאַלְמָם יְיָ
מִי כְּמָכָה נְאַדְרָ בְּקַדְשָׁ
גּוֹרָא תְּהִלָּת עִשְׁתָּה־פְּלָא:**

וַיָּצֶר לְיוֹם רָאשׁוֹן שֶׁל שְׁבִיעּוֹת

Shirah Ein neues Lied sangen die Erlösten deinem Namen am Ufer des Meers, einstimmig dankten sie alle, huldigten und sprachen: „Der Ewig wird immer und ewig regieren!“

Fels Israel's! Auf zum Beistande Israel's, und befreie, nach deinem Ausspruche, Jehuda und Israel; unser Erlöser, Ewiger, Bebaoth sein Name, Heiliger Israels;

Gebenedeitet du, Ewiger, der Israel erlöste.

שִׁירָה חֲדָשָׁה שְׁבָחוֹ
גָּאֵלִים לְשָׁמֶךָ עַל שֻׁפֶּת
דָּחִים יְחִידָם כָּלָם רְזֹדוֹ
וְהַמְּלִיכִי וְאָמְרוֹ:
יְיָ יָמֹלֹךְ לְעוֹלָם וְעַד:
צַיְרָה יִשְׂרָאֵל קְוִימָה
בְּעִזּוּרָת יִשְׂרָאֵל וּפְדָהָה
בְּנָאָמֶךָ יְהוּדָה וּיִשְׂרָאֵל.
גָּאֵלָנוּ יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ
קָדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל:
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ בָּאֵל יִשְׂרָאֵל:

אָדָנִי שְׁפָתִי תִּפְתַּח וְפִי יִפְיד תִּתְהַלֵּתָה:
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵינוּ אָבָרָהָם
אֱלֹהֵינוּ יִצְחָק וְאֱלֹהֵינוּ יַעֲקֹב הָאֶלְגָּדֹול הַגָּבוֹר וְהַנּוֹרָא
אֶל עַלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טֹבִים וְקָנָה חַבָּל וּזְכָר חֲסָדִי
אֲבוֹת וּמִבְיאָנוֹאָל לְבָנֵינוּ בְּנֵינוּם לְמַעַן שְׁמוֹ בָּאֶחָבה:
מֶלֶךְ עֹזֶר וּמֹשִׁיעַ וּמַגֵּן. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מַגֵּן אָבָרָהָם:
אַתָּה גָּבוֹר לְעוֹלָם אָדָנִי מְחִיה מַתִּים אַתָּה רַב לְהַזְּשִׁיעַ.
מִכְלָל חַיִם בְּחֶסֶד מְחִיה מַתִּים בְּרַחֲמִים רַבִּים. סִזְמָה נִזְפְּלִים
וּרְזֶפֶא חֹלִים וּמִתְיר אָסּוּרִים וּמְקִים אָמְונָתוֹ לִישְׁגִּי עַפְרָה. מֵי
כְּמוֹה בָּעֵל בְּכִורוֹת וּמֵי דָוָמָה לְךָ מֶלֶךְ מִמְּתִית וּמְחִיה מַצְמִיחַ יְשֻׁעָה:
וּנְאָמֵן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מַתִּים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחִיה הַמַּתִּים:
אַתָּה קָדוֹשׁ וְשָׁמֶךָ קָדוֹשׁ וּקָדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם יְהִלְלוֹת סָלָה:
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

Du hast uns erwählt unter allen Völkern, hast uns geliebt und dein Wohlgefallen an uns gehabt; hast uns erhöhet über alle Nationen, uns durch deine Gebote geheiligt und uns dir genähert, Herr, zu deinem Dienste, und deinen erhabenen und heiligen Namen genannt über uns.

Du hast uns gegeben in deiner Liebe, Ewiger, unser Gott, die Feste der Freude, Festtage und Zeiten zur Lust und Freude; — diesen Tag des Wochenfestes, die Zeit der Gesetzgebung, zum Andenken an den Auszug aus Mizraim.

Unser Gott und Gott unserer Väter, möge aufsteigen, vor dich kommen, und zu dir dringen und vor dir erscheinen unser Andenken und das Andenken unserer Väter, und das Andenken David's, deines Gefalbten, so wie das Andenken an Jerusalem, deiner geweihten Stadt, zu befreien und zum Heile, zur Kunst und Milde, zur Gnade, zum Leben und Frieden an diesem Tage des Wochenfestes.

Gedenke unser, o Ewiger,

**אתה בחרתנו מכל העמים.
אהבת אותנו. ורצית בני.
ווזממתנו מכל הלאומנים
וקדשتنا במצוותך. וקרבתנו
מלכנו לעבדתך. ושמחה גודל
והקדוש עליינו קראתך:**

**ותחנ לנו... אלהינו באהבה
ומזועדים לשמה חנים וэмנים
לשzon. את יום חנחשבעות
הזה. ומן מפן תורתנו מקרנא
קדש זכר ליצאות מצרים:**

**אהינו ואהי אבותינו.
עליה ריבא ריגיע ויראה
וירצח וישמע ויפקד
ויזכר זכרוננו ופקדוננו
זכרון אבותינו. זכרון
משיח בן־דוד עבדך
וזכרון ירושלים עיר
קדשך. זכרון כל־עמדך
ביתך ישראל לפגיכך.
לפלטה לטובה לך
וילחסך וילרחמים לחיים
ולשלום ביום חנ
חשבונות הזה. זכרנו**

unser Gott, zum Heile! — Gedenke unser zum Segen, laß uns Hilfe angedeihen, damit wir des Lebens Heil erlangen. Schonung und Huld schenke uns durch dein Gnadenwort; begnadige uns mit deinem Beistand, denn dir sind unsere Augen zugewendet, da du ein Gott und König der Huld und Gnade bist.

Und lasse uns empfangen, Ewiger, unser Gott, den Segen deiner Feste zum Leben und Heil, zur Freude und Wonne, so wie du in Gnade gesprochen, uns zu segnen, heilige uns durch deine Gebote, und laß uns Theil haben an deiner Thora; füttige uns mit deinem Gute, und erfreue uns mit deiner Hilfe, und reinige unser Herz, dir in Wahrheit zu dienen, und verleihe uns, Ewiger unser Gott, mit Freude und Wonne deine heiligen Feste, daß sich in dir freuen die Kinder Israel, die deinen Namen heilig preisen. Ge-

יְאֱלֹהֵינוּ בָּרוּךְ תָּבוֹכָה.
וּפְקָדֵנוּ בָּרוּךְ לְבָרְכָה.
וְהֽוּשִׁיעֲנוּ בָּרוּךְ לְחִימָה.
וּבְדִבָּר יְשֻׁעָה וּרְחָמִים
חִים וּחְגָנוּ. וּרְחָם
עָלֵינוּ. וְהֽוּשִׁיעֲנוּ כִּי
אֵלֶיךָ עִנְינוּ. כִּי אֵל
מֶלֶךְ חַפְיוֹן וּרְחִים אַתָּה:
וְהִשְׁיאָנוּ יְאֱלֹהֵינוּ
אַתְּ בִּרְכַת מַזְעֵדִךְ לְחִים
וּלְשָׁלוֹם. לְשָׁמָחָה
וּלְשָׁזוֹן כִּאָשָׁר רְצִיתָ
וְאָמֵרָת לְבִרְכָנוּ.
קָדְשָׁנוּ בְמַצּוֹתֶיךָ וּרְתִּזְנָ
חַלְקָנוּ בְתֹזְרָתֶךָ שְׁבָעָנוּ
מַטּוּבָךְ וּשְׁמָחָנוּ
בִּישְׁעָתֶךָ וּטְהָרָ לְבָנוּ
לְעַבְדָךְ בְאָמִת וְהַנְחִילָנוּ
יְאֱלֹהֵינוּ בְשָׁמָחָה
וּבְשָׁזוֹן מַזְעֵדִי קָדְשָׁךְ
וּיְשָׁמְחוּ בָךְ. יִשְׂרָאֵל
מִקְדְּשֵׁי שָׁמָחָה. בָּרוּךְ אַתָּה

Iobt seiest du Ewiger, der
du heiligt Israel und die
Festzeiten.

**יְמִקְדֵּשׁ יִשְׂרָאֵל
וְהַזְמִגִּים:**

Rachah יְאֱלֹהֵינוּ בְעַמֶּךָ
an, Gott unser Herr, dein
Volk Israel und ihr Ge-
bet, und führe zurück den
Dienst in die Halle deines
Tempels, und die Feueropfer
Israel's und ihr Gebet;
mit Liebe mögest du das
wohlgefällig annehmen, und
stets sei dir zum Wohlge-
fallen der Dienst deines
Volkes Israel.

**רְצָחָה יְאֱלֹהֵינוּ בְעַמֶּךָ
יִשְׂרָאֵל וּבְתִפְלָתָם.
וְהַשְׁבָּב אֶת הַעֲבוֹדָה
לְדִבְרֵי בִּירְתָּה. וְאַשְׁיָּ
יִשְׂרָאֵל וּבְתִפְלָתָם
בְּאֶחָבה תְּקַבֵּל בְּרָצְוֹן.
וְתָהִילָּרְצֹוֹתָמִיד עֲבוֹדָה
יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ.**

**וְתָהִזְנָה עִגְּנֵנוּ בְשִׁובָה לְצִיּוֹן בְּרָחְמִים. בָּרוּךְ אַתָּה
יְהֹמָחוּר שְׁבִינְתָּו לְצִיּוֹן:**

מִזְדִּים אֲנָחָנוּ לְךָ שָׁאָתָה הוּא יְאֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבֹתֵינוּ לְעוֹלָם
וְעַד צָור חַיָּנוּ מְגַן יִשְׁעָנוּ: אַתָּה הוּא לְדוֹר וְדוֹר נֹזֶה לְךָ וּנְסֶפֶר
תַּהְלָחָה. עַל חַיָּנוּ הַמְּסוּרִים בִּירְךָ וּעַל נִשְׁמֹתֵינוּ הַפְּקוּדֹת לְךָ.
וּעַל נֶסֶיךְ שְׁבָכְלִיּוֹם עַמְנוּ וּעַל נִפְלָאוֹתֵיכְךָ וּטוֹבוֹתֵיכְךָ שְׁבָכֵל עַת
עֲרָבּוּבָקָר וְאֶחָרִים. הַטּוֹב כִּי לֹא כָּלֹוי רָחְמִיךָ וְהַמְּרָחִים בֵּיאַתְמָיו
חַסְדֵּךְ מְעוֹלָם קוֹינָנוּ לְךָ:

**וּעַל כָּלָם יִתְבָּרֵךְ וּיִתְרַזֵּם שְׁמֵךְ מְלֵבָנוּ תִּמְדֵל עַל עַוּלָם
וְעַד:**

וּכְלַ הַחַיִּים יוֹדֵה סְלָה וַיַּהֲלֹל אֶת שְׁמֵךְ בְּאֶמֶת הָאָל
יְשִׁיעָתֵנוּ וְעַזְרָתֵנוּ סְלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְהֹוָה שְׁמֵךְ וְלֹא
נָאָה לְהֻודֹות:

שֵׁם שְׁלוֹם טֹבָה וּבָרְכָה חַן וְחִסְרָה וּרְחָמִים עַלְינוּ

וְצִר לַיּוֹם רָאשׁוֹן שֶׁל שְׁבֻעוֹת

וְעַל בָּל יִשְׂרָאֵל עַמָּה . בְּרָכָנוּ אֲבָינוּ בְּלָנוּ כָּאֶחָד
בְּאֹור פָּנִים . בַּי בְּאֹור פָּנִים נִתְּתָלָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת
חַיִם וְאַהֲבַת חֶסֶד וְצַדְקָה וּבְרָכָה וּרְחַמִּים וְחַיִם וְשְׁלֹום
וְטוֹב בְּעִינֵיכֶם לְבִרְךָ אֶת עַמָּה יִשְׂרָאֵל בְּכָל עַת וּבְכָל
שָׁעָה בְּשִׁלּוֹם : בְּרוּךְ אַתָּה יי חֶמְבָּרָךְ אֶת עַמָּו יִשְׂרָאֵל
בְּשִׁלּוֹם :

Mein Gott! bewahre meine Zunge vor Bösem,
und meine Lippen vor Trugreden;
lass meine Seele meinen Lästern schweigen und gegen Jeden
gebogen sein, wie Staub der Erde.
Desseine mein Herz deiner Lehre,
lass meine Seele deine Gebote befolgen, und die gegen mich Böses stimmen, vernichte bald ihren
Rathschluß und vereitle ihr Sinnen.
Thue es deines Namens willen, deiner Rechte willen, deiner Heiligkeit willen, es helfe
deine Rechte mir, und erhöre mich. Mögen dir gefallen die
Reden meines Mundes und die Gedanken meines Hergangs, dir,
Ewiger! mein Fels und mein Erlöser! — Er, der in den Himmelshöhen Eintracht erhält, erhalte auch uns und ganz Israel
in Frieden. Amen.

אֱלֹהֵי נִצּוֹר לְשׂוֹנִי מַרְעֵ
וִשְׁפָתִי מַדְבֵּר מְרַמָּה וְלִמְכָלְלִי
נֶפֶשׁ תְּהֽוֹם וְנֶפֶשׁ בְּעָפָר לְבָל
תְּהִירָה פָּתָח לְבִי בְּתוֹרַתְךָ
וּבְמִזְוֹתִיךְ תְּרֹדוֹת נֶפֶשׁ וּבְלִ
הַחֹשֶׁבִים עַלְיִי רַעֲהָ מַהְרָה
חַפֵּר עַצְחָם וּקְלִיקָּל מַחְשָׁבָתָם
עַשֵּׂה לִמְעֵן שְׁמֵךְ עַשֵּׂה לִמְעֵן
יְמִינָךְ עַשֵּׂה ? מִעֵן קְדֹשָׁתְךָ
עַשֵּׂה לִמְעֵן תּוֹרַתְךָ ? מִעֵן
יְחִלּוֹן יְדִידָךְ הַזְּשִׁיעָה יְמִינָךְ
וּעֲגָנִי : יְהִי לְרֵצֹן אָמֵרִי פִי
וְחִגְיוֹן לְבִי לְפָנֵיךְ יי צִוְּרִי וְגַ�ְאָלִי
עַשֵּׂה שְׁלוֹם בְּמַרְזָמָיו הוּא
עַשֵּׂה שְׁלוֹם עַלְינוּ וְעַל בָּל
יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן :

יְהִי רְצֹן מַלְפִּנְךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ : שִׁיבְנָה
בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהְרָה בִּימֵינוּ וִתְּמַלֵּא חַלְקָנוּ בְּתוֹרַתְךָ : וְשָׁם
גַּעֲבֵדָךְ בְּירָאָה בִּימֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים קְרָמּוֹנִיות :
וְעַרְבָּה לִי מִנְחָת יְהִוָּה וַיְרֹשְׁלָם בִּימֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים
קְרָמּוֹנִיות :